

Kunst

Kunst heeft te maken met kunnen, kunde, iets presteren. Het leven is daartoe gegeven, om een leerschool te zijn, een testperiode. Kunst is een expressie van het innerlijk, van het denken, van wat er in ons mensen leeft, wat ons beweegt.

Nú reeds worden er mensen klaar gemaakt voor de nieuwe hemel en nieuwe aarde, en ook de bouwstoffen voor de nieuwe aarde worden nu reeds bereid. De ondergang (reiniging door vuur) van de huidige aarde, zal tevens de herschepping ervan zijn.

Niet de intellectuelen (dat woord leest men niet in de Bijbel), noch de wijzen dezer wereld, maar de wijzen van hart bouwen aan die nieuwe toekomst.

Israël bouwde in het verre verleden in de woestijn aan haar toekomst.

Israël had in de woestijn geen luilekkerland-leventje. Men was actief en druk bezig. Iedereen die “wijs van hart” was werkte en dacht mee. De Tabernakel werd gebouwd. Eerst Elohim, dán pas de mens.

Voor de Tabernakel werden allervernuftigste dingen gemaakt en bedacht. Het had naar onze mening toch veel soberder gekund, maar nee. Het was een schitterend heiligdom, vol kleuren, glans, architectuur, wiskundige en mathematische inhoud/afmetingen. Mannen en vrouwen werkten eraan, onder leiding van Bezaliël en Aholiab, die bezielde waren met grote kunstvaardigheden. De Geest van Jahweh werkte in hen via de kunst- en handvaardigheden om de tegenwoordigheid van Elohim en Zijn herstelplan uit te beelden. Het doel en diepe wezen van de kunst moet zijn om de mens heen te wijzen naar de Schepper en Zijn vernieuwende kracht.

Kunst is veelal symboliek. In de woestijn werd hard gewerkt aan een symbool, aan een kunstwerk, hetwelk de herschepping en levensheiliging zou uitbeelden.

Er was tijdens de vroege Middeleeuwen en de Reformatie veel kunst van heidense oorsprong, en vandaar dat men alles zo sober mogelijk hield, waarmee men wel de kunst op zich verachtte. Volgens de kerk zou kunst zelfs van de duivel zijn. De kerk, nee, die was van God.

De oude kerkvaders predikten allen met een beroep op de Bijbel, de verachting van de kunst en wetenschap, aldus Chamberlain. Ambrosius achtte de wetenschap een schadelijke dwaasheid. Augustinus vond de kunst geheel overbodig en de wetenschap nutteloos en nadelig. Hij verzette zich tegen de veronderstelling van zijn dagen dat de aarde een bolvorm kon hebben. De Bijbel zou gelogen hebben als de aarde werkelijk rond was, aldus Augustinus. Alzo bleven kerk en kunst gescheiden.

Middeleeuwse kunst

Dat was in Israël niet het geval, daar worden kunst en godsdienst samen tegelijk aangetroffen. Waar het ware leven en de godsvreze is, openbaart zich ook de kunst. In de woestijn, in oud Israël, bij de eerste christenen, in de Middeleeuwen, in de Renaissance, altijd was de kunst er. In onze geestdodende tijd van welvaart, technologische ontwikkeling en ongelooft, is echte kunst zeldzaam geworden.

En wat er nog een ware kunst bijkomt, wordt dikwijls als zodanig niet erkend. Mensen kunnen over het algemeen genomen kunst niet meer “lezen”, de symboliek ervan niet meer verstaan. Kunst is immers de taal om het sacrale uit te drukken. Echte kunst roept ons op de vraag te stellen naar de zin van het leven. Kunst also is een wijze van bestaan, om het onzichtbare als het ware aanschouwelijk te maken. Wanneer wij kunst kunnen “lezen” kan dit ons de ware zin van het leven doen beleven. Kunst is niet iets dat men met z’n verstand leest of begrijpt. Nee, het hart en gehele lichaam neemt eraan deel.

Geestelijken waren in vroeger dagen soms grote kunstenaars. Plaats vandaag de dag eens een dominee of pastoor naast een kunstenaar, en u zult de grote afstand tussen hen zien.

Dat mag niet, want kunst is evenzeer uiting van het ware leven als prediken. Het is Jahweh die onze vingers onderwijst, ook in de kunst. Voor vele ware gelovigen die niets van kunst willen weten, zal het straks een grote verbazing zijn wanneer zij hun Schepper zullen ontmoeten. Hij is de grootste Bouwmeester en Kunstenaar van het ganse universum.

De meeste gelovigen en christenen denken heel hun leven lang slechts in termen aan de verlossing van hun zielen, en daarmee uit.

Zij zullen op de nieuwe hemel en aarde van de ene in de andere verbazing vallen wanneer zij hun Schepper en Zijn arbeid zullen gadeslaan. Alles hadden zij onderzocht van Gods liefde, van Zijn barmhartigheid, maar niets van Zijn scheppende kunstenaarshanden. Wanneer zij eens een blik op Zijn tekentafel zouden hebben kunnen werpen, zoals Hij de werelden dacht en zij waren, zoals Hij alles formeerde, wat zouden zij verbaasd staan.

Altijd hebben de geestelijken gepreekt over ellende, verlossing en dankbaarheid, alsof er niet veel en veel meer in de Bijbel zou staan. Het zijn wel voorname zaken die wij noemden, maar het is niet het één en al. Er is veel en veel meer. De grote wereld die geschapen is met alles er op en er in. Die wereld moet gered, Romeinen 8, van de dienstbaarheid.

Men zou het zo van Jahweh's dienaren niet zeggen dat zij gezanten zijn van de allergrootste Bouwmeester en Kunstenaar. Altijd lopen zij in een keurig net pakkie rond; nooit hebben zij vuile handen. Zij kunnen soms geen spijker recht in een plank slaan, alsof men twee linkerhanden heeft. Iets kunstzinnigs bedenken, laat staan iets kunstzinnigs produceren, nee, dat is er niet bij. Daar heb je van die excentrieke figuren voor, met lange haren en baarden, zo denkt men. Op die wijze

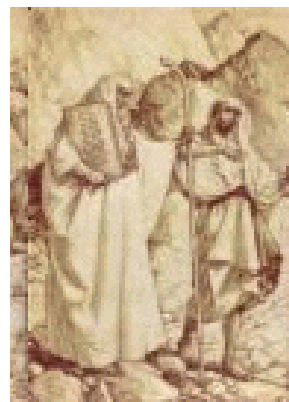
heeft men van God een Theoloog gemaakt, en niet de grote Kunstenaar van het gans heelal.

Kunst heeft zijn ontwikkeling, soms tot grote hoogten. Ook de techniek heeft zijn ontwikkeling, ja alle wetenschappen. Maar wat is er met de theologie aan de hand? Geen enkele grote ontwikkeling, maar veeleer achteruitgang in onze eeuw! Duizenden jaren hebben de mensen het gezocht in statische **vastigheden**, o.a. in bouwwerken, in kunst. In onze eeuw heeft de heilige Geest de mensen onderwezen dat er ook **beweging** is, het dynamische. De mens is mobiel geworden, afstanden zijn overbrugd. Heel het leven bruist nu van activiteit. Het statische is nu antiek, een monument.

En de kerk met haar theologie? Zij slaapt in de meeste gevallen!

Er is bijna geen enkele positieve ontwikkeling in de theologie waar te nemen. Er is leegloop bij de kerken. Er heerst een patstelling, er is een noodtoestand.

Toch is er grote behoefte aan godsdienst, maar dan blijkbaar niet datgene wat de kerken bieden. Dat is veelal surrogaat, dat voelt men aan. Wanneer de geestelijke dingen inderdaad zoveel hoger zijn dan de natuurlijke, waar blijven dan die heerlijke dingen van de geest? De theologen laten ons er niets van zien.

Mozes met de stenen tafelen

Waar zijn nog de grote kanselredenaars die duizenden wisten te boeien en velen tot het geloof brachten? Ik denk aan Monod, Spurgeon, Whitefield, Wisse, Kuiper, etc. Waar zijn de kunstenaars van het woord, van de pen, van de dichtkunst? Wat een platvloerse taal hoort en leest men alom. Wat een verachting voor alles wat met kunst en kunstzin te maken heeft.

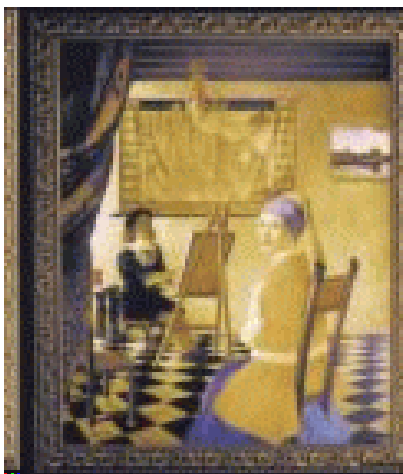
Mozes en Bezaliël, Jozef en Jesjoea (Jezus), ze behoren bij elkaar. Kerk en kunst, Gemeente en gaven, ze gaan samen.

Welk een heerlijke tijd zal het Messiaans Vrederijk zijn, met mannen als Zerubbabel en Jozua. En daarna het definitieve Godsrijk. Daar zal de Bouwmeester van het heelal Zijn grootste kunstwerk aller tijden laten zien, namelijk het Nieuwe Jeruzalem, zoals omschreven in Openbaring 20-22.. Die stad zal schitteren als een parel in de zon. Uiteindelijk zal Elohim alles in allen zijn!

Wezen der kunst

Het wezen der kunst wordt vanouds in verband gebracht met de natuur der dingen. Wat is die natuur der dingen, en waar is deze te zien? Kunst heeft men eeuwenlang gezien als louter imitatie van het afbeelden der natuur, van mensen en dingen. Toch wordt van de echte kunstenaar veel meer gevraagd dan, om een ambachtelijke kopie ergens van te maken. Er moet in een kunstwerk een meerwaarde aanwezig zijn, en niet louter een kopie ergens van zijn. Reproducties kunnen heel mooi zijn, maar ze missen de geestkracht en vernieuwd inzicht, de creativiteit. Een kunstenaar dient ons de dingen te tonen zoals ze werkelijk zijn, niet vervormd, niet paradoxaal. Een kunstenaar onthult, ontsluit. Elk mens zal, volgens Schopenhauer, de diepte van een kunstwerk naar zijn eigen vermogen peilen. De natuur der dingen wordt door de ware kunst tot uitdrukking gebracht. Het is niet iets in het kunstwerk. Het wezen der dingen is iets dat plaatsheeft en ons overkomt.

Grote kunstenaars in ons land toonden hun Noordse zielenadel, rust en diepte. Echte kunst moet niet slechts vormgeving zijn, maar tevens levensbeschouwing. De echte kunstenaar bezit in hoogste graad wat men "ras" noemt. Zijn persoonlijke karakter is zo hoog ontwikkeld dat

Schilderij van Vermeer

hij tot een voorbeeld van anderen wordt. Zijn zelfstandigheid moet zich in vrijheid kunnen ontplooiën.

Verschillende joden hebben aan de Nederlandse kunst deelgenomen. Zij verstonden daarbij de kunst om hun bijdragen hemelhoog aan te prijzen. Door deze grenzeloze zelfverheerlijking menen ze zelf dat zij behoren tot de grote Nederlanders in kunst. Volgens Wagner hebben de joden echter helemaal geen eigen kunst en cultuur gehad, omdat zij geen eigen geestesbodem hadden. Ons volk verstaat kunst ook niet meer, daar onze moderne kunst niet meer volks is. Ook de hedendaagse muziek is niet meer volks. Ze vertolkt niet meer de hoogste wijsheid, maar is verwilderd door vreemde ritmiek. De echte Nederlandse kunst is heroïsch en vroom. Dat wisten de kunstenaars uit het verleden nog te tonen, als Rembrandt, Vermeer, Beethoven, etc. Een kunstwerk moet een gedachte vertolken. De joden waren het die via impressionisme van de kunst een handeltje maakten, zoals in Nederland Jozef Israëls en in Duitsland Lieberman. Daarna kwam het expressionisme en de abstracte kunst, die eveneens zakelijk gericht was. Daarna konden joden als Karel Appel uitblinken. Het zijn echter de symptomen van een geesteloze tijd met een totaal ontaarde kunst.

Onze ouden waren nog kunstzinnig in hoge mate. Zij hadden dorst naar schoonheid in de kunst, en daaraan ontleenden zij hun scheppende vermogen. Heel het volk beleefde de kunst met hen mee. De individuele kunstenaar schiep de kunst voor het volk, en het volk begreep het. Het volk kon de kunst lezen en vertolken. Hun kunst was nog oorspronkelijk. Vandaar de dag is veel kunst niet meer dan flut. Het volk begrijpt er niets meer van.

Calvijn en kunst

Men heeft Calvijn vanaf oude tijden verweten dat hij hard, koud en zonder esthetisch gevoel was. Voltaire zei: *“De rijke, trotse, huichelachtige stad, waar men slechts rekent en nooit lacht (in Genève), bal en komedie haat, waar als enig genoeg de antieke verzen van de goede David worden gezongen, menende dat God in slechte verzen geen behagen scheidt, een stad waar de harde aard der predikanten op aller gelaat somberheid legde”*. Dit als kritiek op Calvijn.

Ook protestanten voerden kritiek aan tegen Calvijn; iemand schreef eens: “Calvijn was een droge harde geest, een logische redeneerder en intellectualist bij uitnemendheid, die warmte van hart miste, welke Luther zo bemind maakte”.

Een andere zei: “Calvijn vertoonde een heilige afkeer van de kunst op het terrein der Godsdienst, hij was geen musicus, de harmonie vervolgde hij met strengheid, die wellicht niet minder schadelijk voor de Reformatie was dan de terechtstelling van Servet”.

Honderden jaren heeft men klakkeloos deze valse beschuldigingen aangenomen, zonder daarbij te onderzoeken in zijn geschriften. Wij moeten nu niet te ver overslaan naar het andere uiterste en menen dat Calvijn artistiek was; nee, hij was inderdaad sober, en U zult straks bemerken waarom.

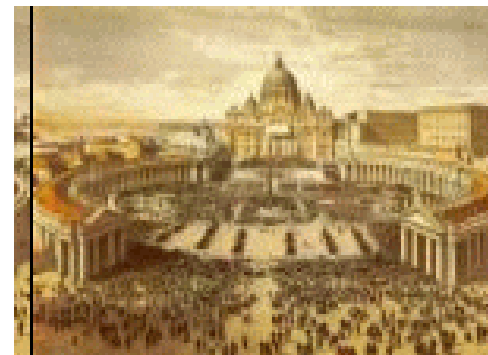

Calvijn heeft in zijn leven aan de kunst in haar diverse takken een ruime plaats willen geven. De kunst is te zien in de toonkunst, bouwkunst, schilderkunst en beeldhouwkunst. Wel heeft hij zich verzet tegen het feit dat de kunst heerschappij zou moeten voeren over de religie, en kante zich hierdoor tegen de Roomse kerk, die alles verfraaide met uitwendige vormen, zonder het wezen te doorgronden.

Calvijn is niet van conservatisme te beschuldigen, integendeel, hij was zelfs wat betreft zijn vele inzichten op het terrein van de kunst zijn tijd v r vooruit. Wanneer we in zijn commentaar op Genesis lezen hoe hij over Jubal spreekt, die een vader was van alle harpen en orgels, neemt hij een zeer mild standpunt in. Indien hij een fel tegenstander van de kunst was geweest, dan zou dat hier hebben moeten blijken, dan zou hij hier de banvloek over de kunst hebben moeten uitspreken. Niets van dat alles. Hij heeft de kunst niet als Ka ns-werk bestempeld, als een gave uit het rijk der duisternis omdat ze niet uit de heilige linie van Seth voortkwam. Nee, Calvijn noemt de kunst een genadegave Gods. Men mag haar niet verachten, omdat ze afdaalt uit de rijk des lichts, al is zij van verre niet te vergelijken met de gave der wedergeboorte. Ja, dat God

haar juist in de onheilige linie deed opkomen, was volgens Calvijn, om het ongelovige geslacht voor de algehele inzinking te bewaren.

De muziek bezit volgens Calvijn een wondere en ongelofelijke kracht om de harten te roeren en de zeden te buigen of te verzachten, en is een schat des levens. Wel waarschuwde hij tegen het misbruik, en nooit zei hij, mag men uit het oog verliezen dat het doel der kunst niet in haar zelve, maar in de verheerlijking Gods gezocht moet worden. Hij zag de

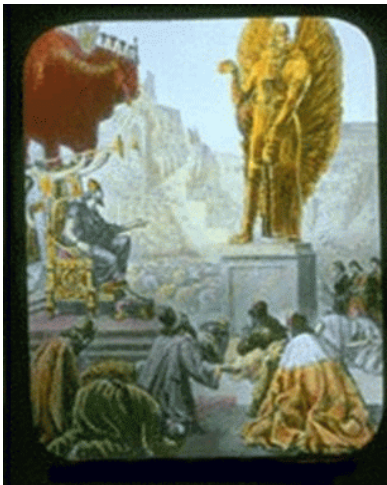
Het Vaticaan

gevaren van de kunst wel terdege, dat meestentijds daardoor alleen het menselijke gevoel wordt gestreeld en vereerd, en men geen oog heeft voor de eeuwige betekenis. Daarom verkoos Calvijn de Godsverering bóven de priesterlijke weelde der Roomse kerk.

Hij waarschuwde tegen het kwaad in de schilderkunst, dat een vrouw haar schaamte voor de kunstenaar en het publiek bloot gaf, en de vrouw in het ballet haar eerbaarheid van zich wierp. Hij heeft geen eigen kunststijl ontwikkeld, niet omdat hij dat niet kon, maar vanwege zijn hoger en geestelijker beginsel. In de aanbidding van de kunst ligt, niet het hoogste doel van de Godsverering (wat bij bijna alle andere religies w l het geval is). Niet de aanbidding van kunst is de hoogste trap in de religie, zei Calvijn, maar God. Men aanbad de symboliek en niet de ware God, daar had Calvijn oog voor. De Apostelen aanbaden ook niet de kunstvorm, geen Tempel, maar zij aanbaden God in Geest en Waarheid.

De ware bevrijding van de mens ligt niet in de hoogste trap der kunst, maar in het onzichtbare, het geestelijke. Hoe hoger nu de geestelijke rijpheid van een christen is, des te meer zal hij zich van het aanschouwelijke losmaken, dacht Calvijn. De Sacramenten zijn ook zichtbare tekenen en zegels om ons in onze zwakheid tegemoet te komen. De religie is een geestelijke zaak, God is een Geest en vraagt

om geestelijke verering. De kunst mag ons slechts aantonen hoé schoon de wereld door God geschapen was, hoe ze door de zonde verwoest werd, en hoe ze eenmaal door de Hemelse Bouwmeester in ongekende glorie zal worden hersteld. De kunst moet de verlossing uit dit aardse ons aanschouwelijk profeteren en voorstellen, anders mist ze haar doel. Van dit standpunt af gezien noemde Calvijn de kunst een gave van de H.Geest. Door de val is de chaos ontstaan, en het doel der kunst moet dan zijn om ons de lijnen van het oorspronkelijke én het toekomstige te tonen, verder mag de kunst niet gaan. Zo heeft Calvijn het gezien, en in dit voetspoor hebben de meeste gereformeerden zich voortbewogen.

De koning Nebucadnessar

Kunst is iets scheppen, en satan scheidt niets, verwoest juist en misbruikt de gaven van God aan ons gegeven; het is het Calvinisme geweest, zei eens iemand, dat de kunst mondig heeft verklaard, door haar van de kerkelijke voogdij te ontheffen.

Verder heeft Calvijn nooit de kunst aan het geloof en de bekering verbonden, vandaar dat de kerk ook geen voogd over de kunst kon blijven; zelfs had Salomo de hulp van Hiram nodig. Veelal vindt men de grootste kunstenaars onder de ongelovigen.

Calvijn heeft ons geleerd de kunst te waarderen, maar niet te overschatten, zie hier wat ter navolging strekt! Momenteel geven macht en geld de wereld aanzien. Zie het boek van Deyon Sudjic "De macht van het bouwen".

Nebukadnezar, Hitler, Napoleon, Saddam Hoessein en vele andere "groten" der aarde lijken de beschermers te zijn van de architectuur. Waartoe gebruiken de wereldleiders de architectuur, en waartoe gebruikten voornoemde machthebbers de architectuur? Is het om

anderen de ogen uit te steken, om te imponeren en om zichzelf te verhogen? Macht, geld en aanzien hebben dus wel degelijk met architectuur te maken. De daadkracht en het aanzien van de machthebbers lijkt uitgedrukt te zijn in hun architectuur. Op deze wijze hebben zij architectuur tot een propagandamiddel gemaakt.

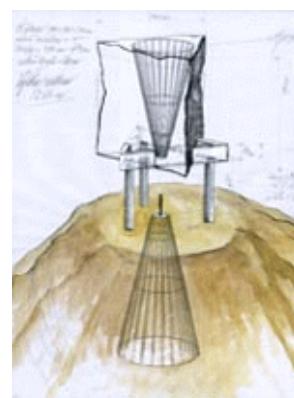
Als voorbeeld het plan om een nieuwe toren op de plaats Zero van de voormalige WTC-torens in New York te bouwen. Daar wilde men een toren bouwen van 1111 voet hoog (338,6 m). Dat plan werd verworpen, en nu komt er een toren van Daniël Liebeskind van 1776 voet hoog (541,3 m). Duidelijk is dat deze getallen zijn gekozen door de Illuminati.

Destijds was de Bondskanselarij van Hitler ontworpen door Albert Speer, met geen ander doel dan om bij bezoekers de illusie te wekken dat men zich hier bevond in de troonzaal van de machtigste man ter wereld. Hitler zelf had een grote persoonlijke voorliefde voor architectuur.

<http://www.bijbelencultuur.nl/>

Kunst in de woestijn

Het is maar de vraag wat men met kunst beoogt. De Tsjechische kunstenaar Ales Vesely heeft in de Negev woestijn in de staat Israël enkele kunstwerken gemaakt. Een opvallend kunstwerk staat bij Kades

Davidster Kades Barnea

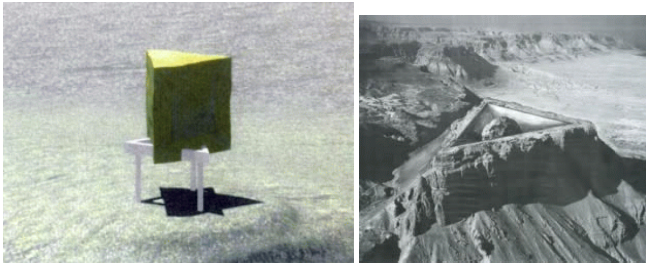
De Merkaba

Barnea, een grote Davidster, als een Merkaba (lichtvoertuig der goden). Zijn kunstwerken hebben anthropometrische structuren, interactieve constructies met het oog op de mens welke leeft in tijd en ruimte. Het kunstwerk wordt op deze wijze tot een levend organisme. Het kunstwerk te Kades Barnea wil de indruk wekken dat de zwaartekracht aldaar opgeheven is, door een gesloten afstand en volle leegte. Dat lijkt cryptisch en onmogelijk. Tevens drukt het kunstwerk de relatie uit tussen Macrokosmos en Microkosmos.

Occulte kunst

De meeste dingen in ons leven hebben twee kanten, een goede en een slechte. Men kan met een mes het brood snijden, maar men kan er ook iemand mee een doodsteek geven. Dat is met kunst ook het geval.

Men kan met gewijde kunst prachtige en Gode aangename zaken aangeven, maar men kan met kunst tevens occulte en onheilige kanten op. En dat zien we dan ook heel bewust, veel meer dan de gewone man wel zou denken. De satanisten, illuminaten, vrijmetselaren, new-agers en allerlei occulte groeperingen kunnen hele mooie of knappe kunstwerken maken, waarvan sommigen oogverblindend zijn. Daar kunnen christenen nog heel wat van leren. Toch mag men liever een heel eenvoudig en minder knap

Merkaba

kunstwerk zien dat Gode gewijd is, dan een heel schitterend kunstwerk, dat occult is.

Wij zullen hierna enige occulte kunstwerken bespreken, eerst die in Israël staan, waarvan men zou mogen verwachten -indien dit het "uitverkoren volk van Jahweh" zou zijn, dat daar kunstwerken zouden te zien zijn, die aan Jahweh zijn toegewijd. Nee, dat pakt anders uit. De Tsjechische kunstenaar Ales Vesely heeft in de Negev-woestijn van Israël enkele kunstwerken gemaakt, o.a. te Kades Barnea. Een heel knap

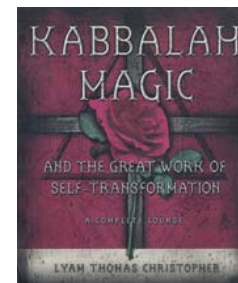
Vrijmetselaars-kunstwerk op rotonde in Eilath

Detail van de topsteen

kunstwerk van de Davidster. Het is een levensgrote Merkaba. Dat is een Goddelijk lichtvoertuig van de troon

van Jahweh, zoals in Ezechiël 1:10. Mer = licht, Ka = Geest, en Bah = lichaam, in het Egyptisch. De Merkaba is een geest-lichtlichaam dat omringd is door roterende lichtvelden, spiralen zoals het DNA. Men komt erdoor in andere dimensies. Met deze lichtwagen kunnen mensen voor de troon van El komen, zoals ook Elia ten hemel is gevaren.

Rondom ons lichaam hebben wij elektromagnetische velden, wat gedeactiveerd kan worden door haat, en geactiveerd kan worden door liefde en warmte. Dan vindt er een wijziging in onze cellen plaats. Waar de liefde zich manifesteert, wordt de vrees uitgebannen. Jahweh vertoonde Zich aan Elia in de stilte, 1Koningen 19:12. De Merkaba van Jahweh maakte geen

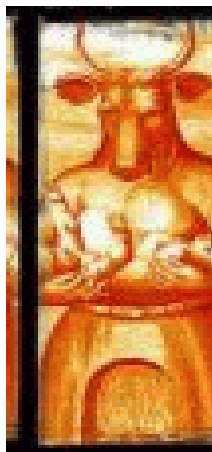
geluid. Bij het vertrek van de Merkaba kan er een enorm lawaai ontstaan, dat volgens Ezechiël op het geluid van raderen lijkt, als op een vreugdegeschrei gelijkend. Jahweh is de Onzienlijke, die Zichzelf manifesteert als in een wervelwind, en visualiseert in een lichtvoertuig. Elia vertrok ook ten hemel in een vurige wagen. 2Koningen 2:11.

In het occulte wordt via technieken het maken van een Merkaba opgeroepen. De kabbalisten reizen via hun Merkaba-meditatie naar andere dimensies. De Kabbala is de occulte en mystieke traditie in het Jodendom.

Herkomst van de Davidster

Van de schrijver O.J.Graham is het goed gedocumenteerde boekje afkomstig: The six-pointed star.

Verkrijgbaar bij Emissary Publications, 9205 SE Clackamas Rd., #1776 Clackamas OR 97015, USA.

De Moloch

Astarte

Het blijkt volgens Graham dat de zespuntster géén Joodse herkomst heeft. De ster van David is niet van Joodse origine. De oude Israëlieten gebruikten nooit de zespuntster als religieus of politiek symbool (zie M.Hirsch Goldberg, The Jewish

connection).

Elke stam van Israël had zijn eigen symbool. Niet één van hen gebruikte de zgn Davidster.

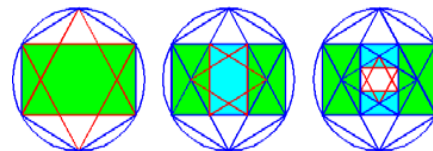
De universele Joodse Encyclopedie wijst naar de Rozenkruizers, en naar de Egyptenaren, Hindoes, Chinezen, Peruanen als herkomst van de zespuntster.

Het is de ster van Moloch, van Astarte, zie Hand.7:43

43 Ja, gij hebt opgenomen den tabernakel van Moloch, en het gesternte van uw god Remfan, de afbeeldingen, die gij gemaakt hebt, om die te aanbidden; en Ik zal u overvoeren op gene [zijde] van Babylon.

en Amos 5:25-26.

26 Ja, gij droegt de tent van uw Melech, en den Kijun, uw beelden, de ster uws gods, dien gij zelf hadt gemaakt.

Volgens de Jewish Encycl. komt de zespuntster reeds eerder voor op een Arabisch amulet, in magische Byzantijnse teksten, in

oude magische lectuur, Germaanse folklore, en later in wapenschilden van Vrijmetselaars.

Vanaf de 16e eeuw begon de Kabbalist Israël Luria dit symbool voor Joden te gebruiken en noemde men deze zespuntster het 'schild van David' (magen David).

Soms noemt men het schild ook wel 'Salomons zegel'. Salomo is op latere leeftijd vervallen tot afgodendienst, waartoe zijn vreemde vrouwen hem verleidden, n.l. de Astartedienst met de zespuntster van Saturnus. 1Kon.11:6-10.

6 Alzo deed Salomo, dat kwaad was in de ogen des HEEREN; en volhardde niet den HEERE te volgen, gelijk zijn vader David.

7 Toen bouwde Salomo een hoogte voor Kamos, het verfoeisel der Moabieten op den berg, die voor Jeruzalem is, en voor Molech, het verfoeisel der kinderen Ammons.

8 En alzo deed hij voor al zijn vreemde vrouwen, die haar goden rookten en offerden.

In de Bijbel is geen enkel bewijs te vinden dat David een zespuntster voerde. De naam 'David' wijst dan ook niet terug naar koning David, maar naar de Askenazische jood Menhem ben Duji, die zijn naam wijzigde in David al-Roy (zie Arthur Koestler: The thirteenth tribe). De Universal Jewish Encyc. zegt dat het om Levi ben David gaat uit de 3e eeuw. De Davidster werd oudtijds gebruikt om boze geesten te weren, dus occult.

De zespuntster is de talisman van Saturnus. En er zit een heel nauw verband tussen de kabbalisten en de Oosterse Yoga. In oud Egypte had men de zespuntster reeds als occult symbool, dat Salomo adopteerde

Vrijmetselaarsloge
Jerusalem

binnengedrongen. Dit was verboden. Het wonderlijke is dat de huidige staat Israël dit occulte symbool voert, en dat christenen blindelings volgen. Zij versieren zelfs ook met allerlei vormen van Davidsterren hun woningen, om hun liefde te demonstreren voor wat in hun ogen het oude bondsvolk is. Dat is een misvatting, want het huidige Israël is in wezen grotendeels van niet-semitische afkomst. Het is een herleving van het oude Khazarenrijk, waarvan de wortels meer liggen bij Ezau, Kaïn en Kanaän.

Christenen die de zespunt dragen, *Occulte handelingen met Davidster*

toen hij zich eveneens in het occulte begaf en een altaar bouwde voor Astoreth. Aster = ster. Oudtijds werden wel veel zegels en zegelringen gebruikt, Esther 8:8; Gen.38:15,25; Jer.32:10; Hag.2:24.

De Shabbetaianen hebben in de 18e eeuw dit zegel het 'zegel van de Messias' genoemd.

In het Hooglied wordt zelfs gesproken, 8:6: Leg mij als een zegel aan uw hart, als een zegel aan uw arm.

In de Kabbala (Joodse leer van de geheimen over het wezen van God en de schepping, letterlijk betekent het 'overlevering') is de zespuntster een veel voorkomend verschijnsel.

In de dagen van koning Saul waren er veel waarzegsters. Saul heeft in zijn goede tijd er velen uitgeroeid. Toch waren er nog enkelen blijven leven, waartoe hij in het laatst van zijn leven de toevlucht nam, de waarzegster te Endor.

Het occulte van de omliggende landen, merendeels van de Kanaänieten, was Israël

Hogegerechtshof met occulte vormen

Slotsom

Wij hebben gezien dat met kunst een gewijd doel kan worden nagestreefd, maar ook dat er occulte zaken mee kunnen worden aangeduid en afgebeeld. het is teveel om in kort bestek alle kunstenaars en hun kunstwerken te bespreken. Er zijn heel veel kunstenaars, en wij denken dan aan de monumentenbouwers, o.a. Willem Moerdijk, en aan een veelzijdige kunstenaar als Anna Maria van Schurman. Wij mensen zijn maar ten dele bekwaam om het veel omvattende van onze Schepper weer te geven. Jahweh is de Almacht, de grote Bouwmeester en Kunstenaar van al wat leeft en aanzien heeft. Bovendien heeft Hij Zijn stad of woonplaats - het hemelse Nieuwe Jeruzalem- buitengewoon heerlijk gemaakt, waar Abraham naar uitzag, zie Hebr. 11:10. Ook die stad verwachten wij vol vertrouwen. Wat zal het daar adembenemend mooi zijn! Zie de beschrijving ervan in Openbaringen 20-22. Het volmaakte, Hem te aanschouwen en in aanbidding te loven en te prijzen, Die leeft en Zijn heerlijkheid toont.

*Openbaring 21:3 En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: **Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.***

¹ Geraadpleegde bronnen:

J.F.C.Fuller; De verborgen wijsheid van de Kabbala
Dr.E.Bischoff; De Kabbala. Talmud-catechismus
Zodiacreeks; Verklarend handboek der Kabbala getallen
A.Peters; Kabbala